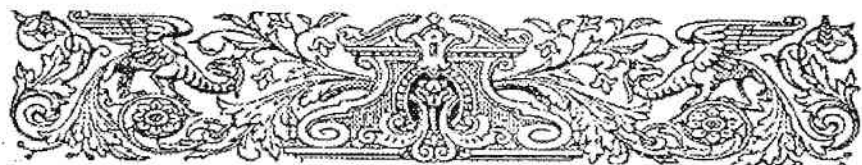

LBRIS

We know
books

RABINDRANATH TAGORE

ANTOLOGIE LIRICĂ

Traducere în românește de IV MARTINOVICI

Editura EMIA

CUPRINS

RABINDRANATH TAGORE	5
GRĂDINARUL - POEME PENTRU DRAGOSTE ȘI VIAȚĂ	9
2.	11
3.	13
4.	14
6.	16
8.	17
11.	18
12.	20
14.	22
15.	24
17.	25
18.	27
20.	28
21.	29
26.	30
27.	31
29.	32
32.	33
33.	34
35.	35
63.	36
66.	38
68.	40
75.	42
76.	43
78.	44
81.	45

DIN CARTEA GITANJALI	47
1.	49
2.	50
4.	51
7.	52
DIN CARTEA NĂLUCA	53
8.	55
23.	56
26.	57
DIN CÂNTECE DE DIMINEAȚĂ (1883)	59
MARELE VIS	61
CREAȚIA – ECHILIBRUL – DISTRUGEREA ¹	63
***	65
***	68
***	69
***	73

LBRIS

We know
books

GRĂDINARUL

**POEME PENTRU DRAGOSTE
ȘI VIAȚĂ**

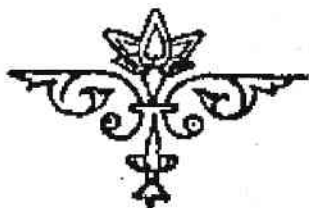

2.

Poete, se-apropie seara; îți încărunește părul.
Auzi în visările tale singuratice chemarea de dincolo?”
„E seară – spuse poetul – „și-ascult, cineva poate striga din sat,
cu toată ora târzie.
Veghez dacă două inimi tinere, rătăcite, se găsesc și dacă
ochii lor lacomi cerșesc muzica menită să le curme tăcerea
și să vorbească pentru ei.
Cine le va țese cântece de iubire, dacă eu stau pe țărmul vieții
și contemplan moartea și viața de dincolo?
Cea dintâi stea a serii se stinge.
Flacăra unui rug funerar moare domol lângă râul tăcut.
Șacalii urlă în cor din curtea casei pustii, în lumina istovită a lunii.
Dacă vreun călător, părăsindu-și căminul, vine aici să vegheze
noaptea și cu fruntea plecată să asculte murmurul întunericului,
cine va fi acolo să-i șoptească tainele vieții, dacă eu, închizându-mi
ușile, aș încerca să mă lepăd de îndatoririle unui muritor?
Nu-mi pasă că-mi încărunește părul.

Sunt pururi la fel de tânăr, sau la fel de bătrân,
asemeni celui mai tânăr, sau mai bătrân din satul acesta.
Unii au surâsul dulce și simplu, iar alții, un licăr viclean în privire.
Unii au lacrimi ce țâșnesc la lumina zilei, iar alții - lacrimi ascunse
în întuneric.
Toți au nevoie de mine și eu nu am timp să cuget la viața
de dincolo.
Am vârsta tuturor; ce-mi pasă dacă îmi încărunțește părul?

3.

Intro dimineață arunc năvodul în mare.

Am smuls întunecatului abis ciudate comori: unele străluceau ca un surâs, altele scânteiau ca lacrimile, iar altele erau îmbujorate asemeni obrazilor unei mirese tinere.

Când, încărcat cu prețioasa mea povară, mă întorsei acasă, iubita mea sta în grădină și alene smulgea petalele unei flori.

Cumpănind o clipă, așternui la picioarele sale tot ce am smuls mării și rămăsei apoi tăcut.

Aruncând într-acolo o privire, ea a spus: „Ce sunt aceste lucruri ciudate? La ce pot sluji ele?”

De rușine aplecai capul și gândii:

„Nu m-am străduit să dobândesc toate acestea, nimic din ele n-am cumpărat din târg; nu sunt deci daruri nimerite pentru dânsa”.

Toată noaptea apoi am azvârlit una după alta aceste comori în stradă.

Dimineața trecură drumeții; ei le adunară și le duseră în țări îndepărtate.